

¹وَأَتَى بَنُو إِسْرَائِيلَ، الْجَمَاعَةُ كُلُّهَا، إِلَى بَرِّيَّةِ صِينَ فِي الشَّهْرِ الْأَوَّلِ. وَأَقَامَ السَّعْبُ فِي قَادِشَ. وَمَاتَتْ هُنَاكَ مَرْيَمُ وَدُفِنَتْ هُنَاكَ.² وَلَمْ يَكُنْ مَاءٌ لِلْجَمَاعَةِ فَاجْتَمَعُوا عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ.³ وَخَاصَمَ السَّعْبُ مُوسَى وَقَالُوا لَهُ، لَيْتَنَا قَتَيْنَا قَتَاءَ إِخْوَتِنَا أَمَامَ الرَّبِّ.⁴ لِمَاذَا أَتَيْنَا بِجَمَاعَةِ الرَّبِّ إِلَى هَذِهِ الْبَرِّيَّةِ لِكَيْ تَمُوتَ فِيهَا تَحْنُ وَمَوَاشِينَا.⁵ وَلِمَاذَا أَصْعَدْتُمَا مِنْ مِصْرَ لِيَأْتِيَا بِنَا إِلَى هَذَا الْمَكَانِ الرَّدِيِّ. لَيْسَ هُوَ مَكَانَ زَرْعٍ وَتِينٍ وَكَزْمٍ وَرُمَّانٍ، وَلَا فِيهِ مَاءٌ لِلشَّرْبِ.⁶ فَأَتَى مُوسَى وَهَارُونَ مِنْ أَمَامِ الْجَمَاعَةِ إِلَى بَابِ خِيْمَةِ الْاجْتِمَاعِ وَسَقَطَا عَلَى وَجْهِهِمَا. فَتَرَاى لِهَمَا مَجْدُ الرَّبِّ.⁷ وَأَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى، خُذِ الْعَصَا وَاجْمَعْ الْجَمَاعَةَ أَنْتَ وَهَارُونَ أَخُوكَ، وَكَلِّمَا الصَّخْرَةَ أَمَامَ أَعْيُنِهِمْ أَنْ تُعْطِيَ مَاءَهَا، فَخَرَجَ لَهُمْ مَاءٌ مِنَ الصَّخْرَةِ وَتَسْقِي الْجَمَاعَةَ وَمَوَاشِيَهُمْ.⁹ فَأَخَذَ مُوسَى الْعَصَا مِنْ أَمَامِ الرَّبِّ كَمَا أَمَرَهُ،¹⁰ وَجَمَعَ مُوسَى وَهَارُونَ الْجُمْهُورَ أَمَامَ الصَّخْرَةِ، فَقَالَ لَهُمْ، اسْمَعُوا أَيُّهَا الْمَرَدَّةُ. أَمِنْ هَذِهِ الصَّخْرَةِ نُخْرِجُ لَكُمْ مَاءً.¹¹ وَرَفَعَ مُوسَى يَدَهُ وَصَرَبَ الصَّخْرَةَ بِعَصَاهُ مَرَّتَيْنِ، فَخَرَجَ مَاءٌ غَزِيرٌ، فَشَرِبَتِ الْجَمَاعَةُ وَمَوَاشِيهَا.¹² فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى وَهَارُونَ، مِنْ أَجْلِ أَنْتُمَا لَمْ تُؤْمِنَا بِي حَتَّى تُقَدِّسَانِي أَمَامَ أَغْنِي تَبَنِي إِسْرَائِيلَ، لِذَلِكَ لَا تُدْخِلَانِ هَذِهِ الْجَمَاعَةَ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أُعْطَيْتُهُمْ إِيَّاهَا.¹³ هَذَا مَاءٌ مَرِيئَةٌ، حَيْثُ خَاصَمَ بَنُو إِسْرَائِيلَ الرَّبَّ، فَتَقَدَّسَ فِيهِمْ.¹⁴ وَأَرْسَلَ مُوسَى رُسُلًا مِنْ قَادِشَ إِلَى مَلِكِ أَدُومَ، هَكَذَا يَقُولُ أَخُوكَ إِسْرَائِيلُ، قَدْ عَرَفْتَ كُلَّ الْمَشَقَّةِ الَّتِي أَصَابَتْنا.¹⁵ إِنَّ آبَاءَنَا انْهَضُوا إِلَى مِصْرَ، وَأَقَمْنَا فِي مِصْرَ أَيَّامًا كَثِيرَةً وَأَسَاءَ الْمِصْرِيُّونَ إِلَيْنَا وَإِلَى آبَائِنَا، فَصَرَحْنَا إِلَى الرَّبِّ فَسَمِعَ صَوْتَنَا، وَأَرْسَلَ مَلَكَاً وَأَخْرَجَنَا مِنْ مِصْرَ. وَهَذَا تَحْنُ فِي قَادِشَ، مَدِينَةٍ فِي طَرَفِ ثُحُومِكَ.¹⁷ دَعْنَا تَمُرَّ فِي أَرْضِكَ. لَا تَمُرَّ فِي حَقْلٍ وَلَا فِي كَزْمٍ، وَلَا تَشْرَبْ مَاءَ بئرٍ. فِي طَرِيقِ الْمَلِكِ تَمِيشِي، لَا تَمِيلُ يَمِينًا وَلَا يَسَارًا حَتَّى تَتَجَاوَرَ ثُحُومَكَ.¹⁸ فَقَالَ لَهُ أَدُومُ، لَا تَمُرَّ بِي لِنَلَّا أَخْرَجَ لِلْقَائِكَ بِالسَّيْفِ.¹⁹ فَقَالَ لَهُ بَنُو إِسْرَائِيلَ، فِي السَّكَّةِ تَصْعَدُ. وَإِذَا شَرَبْنَا آتَا وَمَوَاشِيٌّ مِنْ مَائِكَ أَذْفَعُ نَمْتُهُ. لَا شَيْءَ. أَمُرُّ بِرِجْلِي فَقَطْ.²⁰ فَقَالَ، لَا تَمُرَّ. وَخَرَجَ أَدُومُ لِلْقَائِهِ بِسَعْبٍ غَفِيرٍ وَبَنِيٍّ شَدِيدَةٍ.²¹ وَأَبَى أَدُومُ أَنْ يَسْمَحَ لِإِسْرَائِيلَ بِالْمُرُورِ فِي ثُحُومِهِ، فَتَحَوَّلَ إِسْرَائِيلُ عَنْهُ.²² فَارْتَحَلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ،

¹Und die Kinder Israel kamen mit der ganzen Gemeinde in die Wüste Zin im ersten Monat, und das Volk lag zu Kades. Und Mirjam starb daselbst und ward daselbst begraben.²Und die Gemeinde hatte kein Wasser, und sie versammelten sich wider Mose und Aaron.³Und das Volk haderte mit Mose und sprach: Ach, daß wir umgekommen wären, da unsere Brüder umkamen vor dem HERRN!⁴Warum habt ihr die Gemeinde des HERRN in diese Wüste gebracht, daß wir hier sterben mit unserm Vieh?⁵Und warum habt ihr uns aus Ägypten geführt an diesen bösen Ort, da man nicht säen kann, da weder Feigen noch Weinstöcke noch Granatäpfel sind und dazu kein Wasser zu trinken?⁶Mose und Aaron gingen vor der Gemeinde zur Tür der Hütte des Stifts und fielen auf ihr Angesicht, und die Herrlichkeit des HERRN erschien ihnen.⁷Und der HERR redete mit Mose und sprach:⁸Nimm den Stab und versammle die Gemeinde, du und dein Bruder Aaron, und redet mit dem Fels vor ihren Augen; der wird sein Wasser geben. Also sollst du ihnen Wasser aus dem Fels bringen und die Gemeinde tränken und ihr Vieh.⁹Da nahm Mose den Stab vor dem HERRN, wie er ihm geboten hatte.¹⁰Und Mose und Aaron versammelten die Gemeinde vor den Fels, und er sprach zu ihnen: Höret, ihr Ungehorsamen, werden wir euch Wasser bringen aus jenem Fels?¹¹Und Mose hob seine Hand auf und schlug den Fels mit dem Stab zweimal. Da ging viel Wasser heraus, daß die Gemeinde trank und ihr Vieh.¹²Der HERR aber sprach zu Mose und Aaron:

الْجَمَاعَةُ كُلُّهَا، مِنْ قَادِشَ وَأَتَوْا إِلَى جَبَلِ هُورٍ.²³ وَقَالَ
الرَّبُّ لِمُوسَى وَهَارُونَ فِي جَبَلِ هُورٍ عَلَى تَحْمِ أَرْضِ
أَدُومَ، يُصَمُّ هَارُونُ إِلَى قَوْمِهِ لِأَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْأَرْضَ الَّتِي
أَعْطَيْتُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّكُمْ عَصَيْتُمْ قَوْلِي عِنْدَ مَاءِ
مَرِيْبَةِ.²⁵ خُذْ هَارُونَ وَالْعَازَارَ ابْنَهُ وَاصْعَدْ بِهِمَا إِلَى جَبَلِ
هُورٍ،²⁶ وَاخْلَعْ عَنْ هَارُونَ ثِيَابَهُ وَالْبَسِ الْعَازَارَ ابْنَهُ إِيَّاهَا.
فَيُصَمُّ هَارُونُ وَيَمُوتُ هُنَاكَ.²⁷ فَفَعَلَ مُوسَى كَمَا أَمَرَ
الرَّبُّ، وَصَعِدُوا إِلَى جَبَلِ هُورٍ أَمَامَ أَغْنِي كُلِّ
الْجَمَاعَةِ.²⁸ فَخَلَعَ مُوسَى عَنْ هَارُونَ ثِيَابَهُ وَالْبَسَ الْعَازَارَ
ابْنَهُ إِيَّاهَا. فَمَاتَ هَارُونُ هُنَاكَ عَلَى رَأْسِ الْجَبَلِ. ثُمَّ
انْحَدَرَ مُوسَى وَالْعَازَارُ عَنِ الْجَبَلِ.²⁹ فَلَمَّا رَأَى كُلُّ
الْجَمَاعَةِ أَنَّ هَارُونَ قَدْ مَاتَ، بَكَى جَمِيعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَلَى هَارُونَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا.

Darum daß ihr nicht an mich geglaubt
habt, mich zu heiligen vor den Kindern
Israel, sollt ihr diese Gemeinde nicht in
das Land bringen, das ich ihnen geben
werde.¹³ Das ist das Haderwasser, darüber
die Kinder Israel mit dem HERRN
haderten und er geheiligt ward an
ihnen.¹⁴ Und Mose sandte Botschaft aus
Kades zu dem König der Edomiter: Also
läßt dir dein Bruder Israel sagen: Du weißt
alle die Mühsal, die uns betroffen hat,¹⁵ daß
unsre Väter nach Ägypten hinabgezogen
sind und wir lange Zeit in Ägypten
gewohnt haben, und die Ägypter
behandelten uns und unsre Väter
übel.¹⁶ Und wir schrieen zu dem HERRN;
der hat unsre Stimme erhört und einen
Engel gesandt und uns aus Ägypten
geführt. Und siehe, wir sind zu Kades, in
der Stadt an deinen Grenzen.¹⁷ Laß uns
durch dein Land ziehen. Wir wollen nicht
durch Äcker noch Weinberge gehen, auch
nicht Wasser aus den Brunnen trinken; die
Landstraße wollen wir ziehen, weder zur
Rechten noch zur Linken weichen, bis wir
durch deine Grenze kommen.¹⁸ Edom aber
sprach zu ihnen: Du sollst nicht durch
mich ziehen, oder ich will dir mit dem
Schwert entgegenziehen.¹⁹ Die Kinder
Israel sprachen zu ihm: Wir wollen auf der
gebahnten Straße ziehen, und so wir von
deinem Wasser trinken, wir und unser
Vieh, so wollen wir's bezahlen; wir wollen
nichts denn nur zu Fuße
hindurchziehen.²⁰ Er aber sprach: Du sollst
nicht herdurchziehen. Und die Edomiter
zogen aus, ihnen entgegen, mit mächtigem
Volk und starker Hand.²¹ Also weigerten
sich die Edomiter, Israel zu vergönnen,

durch ihr Gebiet zu ziehen. Und Israel wich von ihnen.²² Und die Kinder Israel brachen auf von Kades und kamen mit der ganzen Gemeinde an den Berg Hor.²³ Und der HERR redete mit Mose und Aaron am Berge Hor, an den Grenzen des Landes der Edomiter, und sprach:²⁴ Laß sich Aaron sammeln zu seinem Volk; denn er soll nicht in das Land kommen, das ich den Kindern Israel gegeben habe, darum daß ihr meinem Munde ungehorsam gewesen seid bei dem Haderwasser.²⁵ Nimm aber Aaron und seinen Sohn Eleasar und führe sie auf den Berg Hor²⁶ und zieh Aaron seine Kleider aus und ziehe sie Eleasar an, seinem Sohne. Und Aaron soll sich daselbst sammeln und sterben.²⁷ Da tat Mose, wie ihm der HERR geboten hatte, und sie stiegen auf den Berg Hor vor der ganzen Gemeinde.²⁸ Und Mose zog Aaron seine Kleider aus und zog sie Eleasar an, seinem Sohne.²⁹ Und Aaron starb daselbst oben auf dem Berge. Mose aber und Eleasar stiegen herab vom Berge.